

mányolás vétségében marasztalják *el.* Ez az ideológiai változás visszautkröződik az életformák olyan mértékű megváltozásában, melynek jelentőségét nem lehet tulbecsülni..."

Szende László

A KÖNYV ÉS VALUTAHÁBORÚ. Georges Duhamel, a francia akadémia ujdonsült tagja, az irodalom változtató feladatait ridegen tagadó kispolgári humanizmus egyik legismertebb francia képviselője írja a *Marianne* című hetilapban a francia könyvkivitel sorsáról a következő kétségbeesett sorokat:

„Franciaország erkölcsi presztizsét „szellemi kivitelének”: a külföldre szállított műtárgyaknak, színműveknek, tudományos, irodalmi és bölcsészeti könyveknek köszönheti. Nos, ez a szellemi kivitel a közel jövőben teljesen megszűnik. Ami a könyvet illeti, úgy az irodalmi, mint a tudományos könyv helyzete tragikus. A valutaháború, mely oly' nagy károkat okoz az összes iparágaknak, a legjobb uton van ahhoz, hogy teljesen tönkretegy a francia könyvtermelést. Egész sor ország képtelen a francia könyv megvásárlására, mivel nem tud tőkét exportálni kötelezettségei teljesítésére, Németországgal, a könyvek Németországgal, melynek oly' nagy az olvasó közönsége, olyan a pénzügyi viszonyunk, hogy a legtöbb kiadó egyszerűen nem, szállít a németeknek, mert nem akarja tovább is odaveszteni teljes befektetését. Ausztria és Magyarország szinte semmit sem tudnak már vásárolni és fizetni. Más országok viszont, mint Görögország, Románia, Portugália, stb. átutalási nehézségekkel küzdenek. Olaszország olyan gondokkal birkózik, melyek nem igen hagynak időt a szellemi foglalatosságok számára. Délamerika egyáltalán nem vásárol. Belgium, a francia irodalom nagy olvasó tábora kétségbeesetten szenved. Tulzás nélkül mondhatom, hogy a francia könyv, mely tegnap még -nemzeti szellemünk hírnöke volt szerte a világon, rövidesen már nem jut túl határainkon. Nem lehet szóltanul elhaladni e mellett a szerencsétlenség mellett. Kétségkívül borzasztó s hirnevünkre és pénzügyi helyzetünkre nézve egyaránt káros, ha boraink, autóink, fényűzési tárgyaink és gyümölcsseink eladatlanul maradnak. De hogy a francia gondolat sem tud kijutni Franciaországból, ez egyenesen katasztrofális úgy a világ, mint sajátmagunk számára.” (A. B.)

AZ ABESSZIN IRODALOM a feudalizmus megmerevedett és elmaradt társadalmának kifejezője, főképp' népies jellegű. Termékei szájbéli hagyomány formájában jutottak nemzedékről nemzedékre. Mint az a primitív népeknél általában szokásos, az etiopiai irodalma is vallásos elemekkel telített, épületes és tanító irányzatú. Elsősorban biblikus és keresztény legendákból, az ó és új testamentum apokrifáiból, a szentek életének csodálatos eseményeiből s zsoltáros dalokból áll. Szinte minden abesszin irodalmi alkotási teli bibliai célzásokkal, szenvedélyes kitörésekkel s gyakori közöttük az olyan darab, mely alakjainak színesége, kifejezőereje, gyengéd és őszinte hangulata következtében nem nélkülözi a művészi értéket. Az etióp irodalom másik, az előbbivel szinte összeolvadó formája a császári ház dicsőítése. Ilyenek a „királyi krónikák”, melyek végtelen rigmusait rendszerint az udvari őrökök vágy más udvari személyiségek költik. Ezek a krónikák a király családjának salamoni eredetéről énekelnek, felsorolják háborúit, uralkodásának főbb tényeit, birodalmának tartományait, stb. Együttvéte zavaros történelmi dokumentumok, amiket azonban úgy a nép, mint az írástudók komolyan vesznek, hisz mesés multjukat idézik. Ugy az egyházi,